

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

1/2007

Našla som skutočnú radosť
Nádherné dobrodružstvo v Tadžikistane
Skutočný príbeh [4,5]

Darlene Zschechová
Uctievanie za hranicami všednosti
Pripravujeme novú knihu [16-17]

Uzdravená z rakoviny
Skutočný príbeh [12]

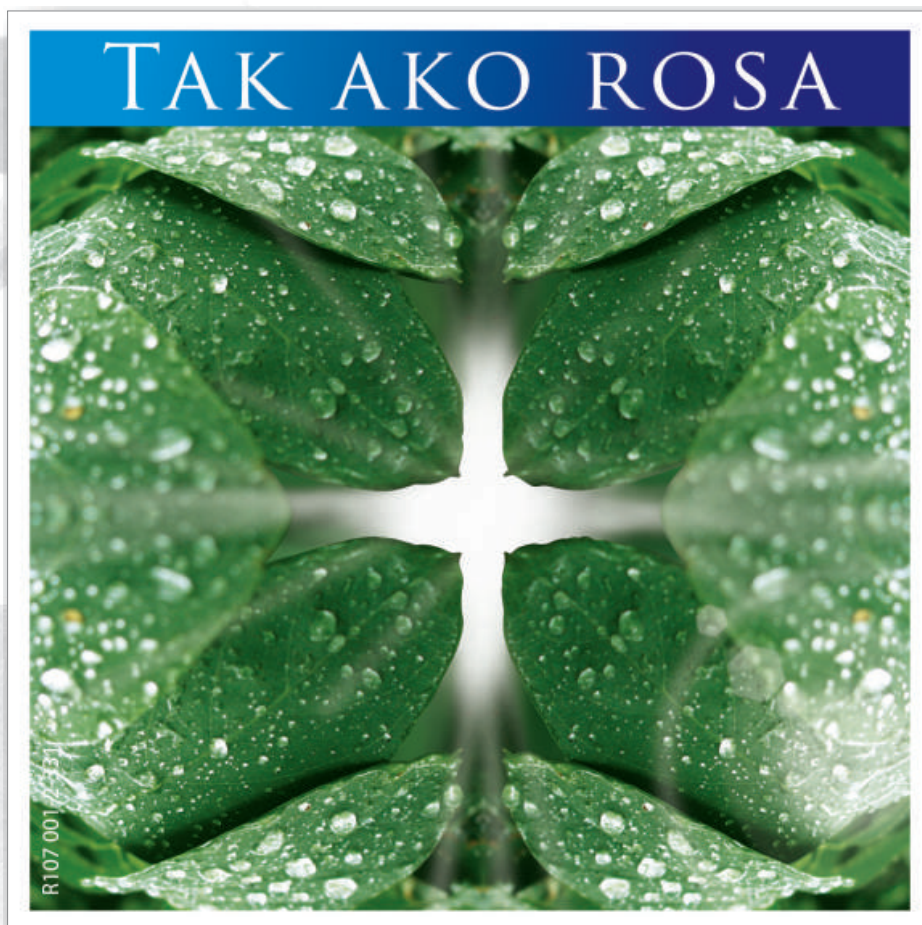
Doktor teológie
Anders Gerdmar
Rozhovor [13]

Prvé CD *Náš Boh je mocný*, ktoré sme vydali v roku 2005, sa stretlo s veľmi dobrou odozvou. Počas roku 2006 sa v našom strede narodili nové piesne, na ktorých bolo znova citeľné Božie požehnanie. Nazdávam sa, že mnohé z nich vás už na prvé počutie „chytia za srdce“ a pritiahnú bližšie k Spasiteľovi. Verím, že pri počúvaní tohto CD budete zažívať Pánovu prítomnosť rovnako ako my počas našich bohoslužieb. Opäť sme uprednostnili nahrávku LIVE, ktorá prináša autentický zážitok z uctievania Pána Ježiša Krista. Nech sú piesne z tohto albumu pre vás ako rosa, ktorá dáva život a občerstvenie tak, ako o tom hovorí Žalm 133.

pastor Peter Čuřík

CD chvál

195,-Sk

CD *Tak ako rosa* vyšlo v polovici decembra 2006. Z viacerých svedectiev vyberáme aspoň dve.

Ahojte,
chcem sa vám veľmi poďakovať za nové CD chvál, ktoré ste nahrali. Keď mám možnosť zísť k vám, tak sa vždy veľmi teším na úžasne požehnaný čas hlavne počas chvál, ktorý, musím povedať, že neviem v takej sile prežiť nikde inde... Neviem čím to je, že by Božou prítomnosťou? :o) No... každopádne ste pre mňa veľmi veľkým požehnaním, stále sa ma mocne Pán u vás dotýka... A keď tie chvály môžem mať teraz doma a púšťať si ich, keď ich potrebujem... je to super.

Dobrý deň,
nedávno som si kúpila u nás v zbore vaše CD *Tak ako rosa*. Som tým CD veľmi požehnaná, sú to mocné chvály. Ďakujem a nech Boh cez vás prinesie na Slovensko ďalšie mocné chvály.

Janka

Katka

OBSAH

skutočný príbeh

- Naša som skutočnú radosť
str. 4-5

z nášho zboru

- Začiatok roka 2007
str. 6

z nášho zboru

- Medzinárodný deň výročia holokaustu
str. 7

rozhovor

- Dr. Anders Gerdmar
str. 8-9

nová kniha

- Peter Čuřík, úryvok z knihy
5 V k víťazstvu,
Vrúčne túžby
str. 10-11

skutočný príbeh

- Uzdravená z rakoviny
- Slovo života vo Vietname
str. 12

rozhovor

- Róbert Ekh
str. 13

správy zo sveta

- Moslimovia sa cez sny a vízie stretávajú s Ježišom
str. 14

cirkevné dejiny

- Polykarp /69 – 155/
Mučeník a biskup zo Smyrny
str. 15

pripravujeme novú knihu na vydanie

- Darlene Zschechová
Uctievanie za hranicami všednosti
str. 16-17

inzercia

- Objednajte si kázania na audiokazetách
str. 18

fotogaléria

- Pastorský kurz
- Misia v Tadžikistane
str. 19

pripravované konferencie

- Konferencia viery 2007
- Ulf Ekman v Bratislave
str. 20

Posledné časy

Verím, že do nového roku 2007 ste vstúpili úspešne. Keď Pán Ježiš hovoril so svojimi učeníkmi o posledných časoch a predpovedal mnohé súženia a neľahké skúšky, povzbudil ich týmito slovami: „A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie“ (Luk 21:28).

Ako veriaci ľudia sa nemusíme hanbiť. Môžeme kráčať smelo za Božím povolaním, „vzpriamiť sa a pozdvihnúť svoje hlavy“, pretože stojíme v spravodlivosti Božej. Sám Boh bojuje za nás. Pán Ježiš hovoril so svojimi vernými veľmi otvorene. Nesnažil sa im ukázať len pozitívna učencstva, povedal im celú pravdu. V Jánovi ich napomína takto: „Na svete budete mať súženie, ale dúfajte (buďte dobrej mysle), lebo ja som premohol svet.“ Možno práve teraz zažívate nejaké súženia, možno ste dokonca prenasledovaní, či zosmiešňovaní pre svoju vieru. Nezapúdajte vtedy na slová nášho Pána. Dúfajte, buďte dobrej mysle, pretože On zvíťazil nad hriechom a premohol svet.

Ak sledujete dianie na našej politickej scéne, pravdepodobne ste zachytili správu, že bol predložený návrh na zmenu zákona, ktorý sa zaoberá registráciou cirkví. Napriek tomu, že podobný zákon v Českej republike alebo Rakúsku vyžaduje na registráciu cirkvi len 300 podpisov, naši poslanci chcú zdvihnúť latku z 20 tisíc sympatizantov na 20 tisíc členov. Rozumieme, že ich snahou je chrániť krajinu pred sektami a inými nežiadúcimi skupinami, len zvolený spôsob ochrany nie je najšťastnejší. Určite jestvujú iné kritériá, podľa ktorých sa dá rozsúdiť, o akú skupinu ľudí ide. Zdá sa však, že na prijatie takejto zmeny legislatívy je v parlamente dostatočná vôľa. Preto sme sa rozhodli, že využijeme tých niekoľko týždňov, ktoré nám do schválenia nového zákona zostávajú, aby sme sa mohli zaregistrovať ako cirkve podľa

doteraz platného zákona. Sám predkladateľ zákona, poslanec Ján Podmanický, k tomu v televíznom vystúpení jednotlivé spoločenstvá vyzval.

Chceme vás preto poprosiť o spoluprácu.

Dovoľujeme si do tohto čísla časopisu vložiť podpisové hárkky. Ak by ste súhlasili s tým, aby bolo Slovo života zaregistrované ako cirkev, budeme vám vďační, ak sa na hárok podpíšete, prípadne požiadate o to aj svojich známych. Prosíme vás, aby ste nám potom takýto hárok poslali najneskôr do 25. marca (adresa: P. O. Box 17, 814 99 Bratislava). Samozrejme, ak máte akékoľvek pochybnosti o tom, či je to správne, hárok jednoducho ignorujte. Rozprávali sme s niekoľkými predstaviteľmi registrovaných cirkví, ktorí nám v našej snahe vyjadrili maximálnu podporu. Veríme, že ako registrovaná cirkev by sme mohli slúžiť tomuto národu oveľa efektívnejšie. Nech sa v tom stane vôľa Božia.

V nasledujúcich mesiacoch nás čakajú dve významné udalosti. Začiatkom marca usporiadame našu pravidelnú konferenciu viery a koncom mája organizujeme dlho očakávané zhromaždenia s Ulfom Ekmanom. Všetky informácie o tom nájdete na zadnej strane časopisu. Veríme, že veľká sála Istropolisu v Bratislave bude praskať vo švíkoch (príde aj niekoľko stoviek hostí zo zahraničia), ale hlavne očakávame veľké Božie požehnanie. Azda sa s mnohými z vás na niektorej z týchto akcií uvidíme.

pastor Peter Čuřík

Našla som skutočnú radosť

Zuzka Kunovská

Prázdnota ma takmer priviedla k samovražde

Pochádzam z tradičnej luteránskej rodiny. Boli sme takzvaní „ročáci“. Každé vianočné sviatky sme si to tam prišli poctivo osedieť. Pre mňa s bratom to bola riadna nuda a nevideli sme v tom žiaden zmysel. Namiesto pozerania rozprávky sme museli ísť do veľmi chladného kostola. Keď sme sa aj rodičov pýtali prečo, tak nám vedeli povedať len toľko, že sa to patrí, že to je tradícia.

Vždy som mala akési povedomie o Bohu, no do môjho života vstúpil nečakaným spôsobom práve v čase, keď som ho vôbec nehľadala. Život v mojej rodine sa dosť rapídne zvrhol. Môj otec bol alkoholik a hádky v dome boli u nás na dennom poriadku. Keď som dovŕšila dvanásť rokov, matka si povedala, že takto to už ďalej ísť nemôže, a tak podala žiadosť o rozvod. V tomto období som sa veľmi uzavrela, vytvorila som si svoj vlastný svet, do ktorého som nechcela nikoho vpustiť. Dokonca ani mojich najbližších. Nechodila som von, nemala som žiadnych priateľov. Začala som byť rebelujúca, neposlušná, utekala som z domu, snažila som sa vyprovokovať rodičov k tomu, aby mi venovali pozornosť. Niekedy som bola zase veľmi aktívna, len aby som si získala pochvalu od okolia, aby som si za každú cenu získala ich lásku. Keď som potom zistila, že to takto nefunguje, upadala som do depresii a túžila som už len po

jednom: skončiť so svojím životom. Boh mal však iný plán. Ani jeden z pokusov o samovraždu mi, akýmsi pre mňa vtedy nepochopiteľným spôsobom, nevyšiel.

Nevysloviteľná radosť zaplavila moje vnútro

Práve v čase, keď som bola totálne zúfalá a volala som k vtedy mne ešte neznámemu Bohu, On už mal pripravený plán pre moju záchranu. Poslal mi do cesty znovuzrodených mladých kresťanov, ktorí prišli na našu farnosť „silvestrovať“. Pozvali mladých ľudí z kostola, aby sa k nim pridali. Doteraz neviem, ako som sa tam dostala, keďže som nechodila nikam von, ale viem, že som strávila nádherný večer s týmito mladými ľuďmi plnými Boha. Kresťania boli pre mňa dovtedy len tými, ktorí sa museli neustále modliť, ľudia, ktorí sa nemôžu smiať, mať žiadnu zábavu, proste len farári a mníšky. Tu sa mi však všetky moje predstavy o kresťanstve zbúrali. Zistila som, že kresťania sú normálni ľudia a pritom veľmi priateľskí.

Keď odišli z našej dediny, zostali mi na nich len nádherné spomienky a... prázdnota. Až vtedy som si uvedomila, ako veľmi mi niečo v mojom srdci chýba. Darovali mi malý Nový zákon a to bola prvá literatúra, na ktorú som sa vrhla s takým hladom, s takým očakávaním a zvedavosťou, že som v priebehu jednej noci prečítala všetky evanjeliá. Ráno som sa prvýkrát skutočne modlila k Bohu. Veľmi som ho túžila spoznať. Oči mi padli na ďalšiu malú knižku: „Ako sa stať kresťanom.“ Už len ten samotný názov ma provokoval k tomu, aby som sa do nej pustila. Na konci tejto knižky bola modlitba spasenia. Keď som sa ju pomodlila celým srdcom, pocítila som, ako keby niečo ťažké spadlo z môjho srdca a celé moje vnútro naplnila nevysvetliteľná radosť a pokoj, ktorý som nikdy predtým nezažila. Boh sa ma vtedy dotkol a od tohto momentu sa môj

život rapídne zmenil.

Samozrejme, neskôr som zistila, že život kresťana nie je len prechádzka ružovou záhradou, ale je to dennodenný boj, ktorý musím bojovať na modlitbách a v každodenných situáciách, ktoré mi život priniesie. S Pánom je však život ľahší. Boh mi tiež poslal do cesty nádherných bratov a sestry, cez ktorých ma mohol formovať. Môj život získal úplne iný rozmer a konečne začal dávať zmysel.

Peniaze mi prišli priam zázračne

V lete 2003 som sa zúčastnila cirkevného zjazdu na Európsku konferenciu do Švédska. Tu Pán ku mne silne prehováral, že sa mám ešte vrátiť a študovať na Biblickej škole Slovo života v Uppsale. Zdalo sa mi to také bezproblémové, že som hneď chcela začať. Až potom som si uvedomila, že na to potrebujem financie a tiež neviem jazyk. Pán mi však otvoril dvere v Anglicku, kde som bola schopná sa jazyk naučiť a tiež si zarobiť nejaké peniažky na začiatok. Nebol to ľahký čas, ale s Božou víziou pred očami som to zvládla.

Keď som prišla do Švédska, zistila som, že peniaze, ktoré som si tam zarobila, vystačia len na zaplatenie môjho prvého nájomného a na stravu za prvý mesiac. Čo však urobiť so školným, ktoré bolo dosť vysoké? Kde vziať peniaze? A čo potom? To boli moje otázky a ďalšie problémy na riešenie. Zutekať som od týchto problémov však nechcela, pretože som bola vo svojom srdci presvedčená, že Boh ma chce mať vo Švédsku. No nutne som potrebovala prácu, potrebovala som zázrak. Pretože je tam skoro nemožné zohnať prácu, ak nevieš plynule po švédsky. Žiaľ, tento jazyk bol pre mňa ako hovorenie v nových jazykoch. A tak mi nezostávalo nič iné, len sa modliť a stáť vo viere za prácu a za financie. A poviem vám, že Boh sa o mňa postaral naozaj kráľovsky. Asi po dvoch týždňoch za mnou prišiel jeden spolužiak a dal mi

obálku s 3000 švédskymi korunami. Po dvoch mesiacoch aktívneho hľadania a stáť vo viere som si našla aj prácu. A nepotrebovala som k tomu ani švédčinu. Haleluja! Pán ma teda zázračne previedol dvoma rokmi biblickej školy. Boli to dva roky plné Boha, plné Božieho slova, Pán ma počas celého tohto obdobia neustále vyučoval, viedol a zaopatroval.

Nádherne dobrodružstvo v Tadžikistane

V druhom ročníku, ktorý bol zameraný misijne, sme v rámci praktickej časti boli na misijnom výjazde. Mohli sme si vybrať z piatich rôznych možností. Ja som sa rozhodla pre Tadžikistan. Je to moslimská krajina a byť tam kresťanom nie je vôbec ľahké. Je tam okolo 96% moslimov a len veľmi malé percento kresťanov. No na vlastné oči sme mohli vidieť, ako sa kresťania chytili vízie, ktorú pastor Ulf Ekman prijal od Pána, ísť k ľuďom žijúcim v horách, vytrénovať ich a vyslať ich s evanjeliom ďalej – do Pamíru, Afganistanu, Číny a do končín, kde ešte nikdy nepočuli evanjelium. Pocítili sme úžasnú zodpovednosť za to, čo robíme a s ešte väčším nasadením sme sa pustili do práce pre Pána. Dva týždne sme strávili v Dušanbe, v hlavnom meste Tadžikistanu, kde sme pomáhali najmä v tamojšej Biblickej škole, každé ráno sme viedli modlitby a poobede modlitebnú školu a mládežnícke zhromaždenie. Potom sme sa presunuli do mesta Khjudant, ktoré je na severe Tadžikistanu. Tu nás čakalo mnoho rôznorodej práce. Aj tu sme viedli modlitebné zhromaždenia v cirkvi,

mládežnícke zhromaždenia, stretnutia pre lídrov, veľa sme sa modlili za uzdravenia. Na jednom stretnutí sme hovorili o tom, čo nás spája: kresťanská „kultúra“, pričom sme im prezentovali evanjelium. Bolo tam mnoho moslimov. Počúvali s nastraženými ušami. Boli veľmi otvorení. Mnohí sa ale boja urobiť prvý krok, pretože sú si vedomí, že keď sa rozhodnú pre Ježiša, tak riskujú. Vedia, že ich čaká nepochopenie rodiny, prenasledovanie zo strany blízkych, priateľov, strata pozície v práci, vydedenie...

Naskytl sa nám tiež príležitosť pomôcť v kresťanskom detskom domove *Oasis*, ktorý tam založili pred desiatimi rokmi misionári. Veľa času sme trávil s deťmi, piekli sme s nimi, hrali sa, učili ich angličtinu, a počúvali sme ich ohromujúce príbehy. Mnohé z nich, predtým ako sa dostali do *Oasis*, žili na ulici, boli nútené kraďnúť a žobrať a niektoré z nich boli už od svojich šiestich rokov závislé na drogách. Dnes sú tieto deti spasené, majú zmysel života a postupne sa snažia za pomoci *Oasis* obnoviť kontakty s príbuznými. Deti sú veľmi vďačné za *Oasis* a a uvedomujú si, že bez neho by dnes boli stratené.

Pomáhali sme tiež pri budovaní mládežníckeho centra. Cirkev kúpila budovu v dezolátnom stave a bolo ju treba celú prebudovať a obnoviť. Veľa

sme sa pri tom narobili, ale užili sme si aj veľa zábavy. Chodili sme tiež do okolitých menších mestečiek a kázali v tamojších zboroch. Ľudia tam doslova hltali každé slovo, ktoré sme povedali. Nikdy nezabudnem najmä na jedno miesto, Tabašar. Štyri roky sa tu modlili, aby k nim prišli nejakí misionári. Ani si neviete predstaviť tú radosť a hlad po Bohu, keď sme k nim zavítali. Neustále nás objímali a bozkávali a viseli nám na perách, keď sme s nimi zdieľali Božie slovo alebo svedectvá.

Tak ako väčšina Tadžikov, ani títo ľudia nemali toho veľa, ale aj to málo, čo mali, aj o to sa vedeli podeliť. Jeden chlapec nám povedal: „Tadžikistan je chudobná krajina, ale Tadžici sú veľmi bohatí ľudia, pretože ich bohatstvo prúdi z ich srdca.“ Životné podmienky v tejto krajine sú veľmi zaostaré, ale ľudia sú zvyknutí na tento štandard, pretože iný ani nepoznajú. Tadžikistan je aj napriek svojej chudobe veľmi nádherná krajina s majestátnymi horami, ale to najkrajšie, čo sme tam videli, aj tak boli títo vzácní a nádherní ľudia, na ktorých nikdy nezabudnem. Boh môže použiť aj teba, ak poslúchneš jeho hlas a pôjdeš. On nás vysielal, aby sme šli s jeho evanjeliom až do posledných končín zeme. Iba vtedy, ak si ochotný ísť a opustiť svoju komfortnú zónu, iba vtedy môžeš vidieť, ako Boh potvrdzuje svoje slovo.

Od januára 2007 som opäť na Slovensku a mám výbornú prácu. Som zamestnaná v Slove života Bratislava, mojou úlohou je pomáhať pri zabezpečovaní pastorského kurzu. Je toho dosť, ale som šťastná, lebo som v Božej vôli.

Začiatok roka 2007

Znova sme sa stretli v hojnom počte, aby sme v modlitbe a v Božom slove vstúpili do nového roku 2007. Myslím si, že je to krásna tradícia, ktorú sme v našej cirkvi začali pred štyrmi rokmi. Je nádherné prejsť do nového roka takýmto spôsobom. Tentoraz prežili s nami Silvester aj štyria mladí kresťania zo Srbska, z Báčskej Palanky.

Je vždy veľmi ťažké opísať nádhernú atmosféru, ktorú zažívame, keď vyvyšujeme Pána. Je v tom Božia bázeň, ale tiež radosť, presne ako povedal apoštol Pavol – „nevysloviteľná a oslávená“. Jedna sestra zo zboru tam pozvala aj svoju známu, ktorá bola na prebudeneckom zhromaždení po prvýkrát v živote. Samozrejme, bolo pre ňu veľa nového, ale zároveň bola uchvátená radosťou a spontánnosťou, ktorá vládla medzi Božím ľudom. Komentovala to takto: „Keby medzi vás začali chodiť všetci Bratislavčania, nebolo by treba psychiatrických zariadení alebo poradní. Boli by uzdravení.“ Nech sa stane...

Po chválach sme mohli vidieť scénu, ktorú pripravili naši mladí. Bolo to o mladom kresťanovi, ktorý síce horel pre Pána, ale všetko príliš zduchovňoval. Ešteže mal dobrého pastora, ktorý mu v múdrosti Božej radil, ako nestratiť Boží oheň a zároveň dospieť v Pánovi. Veľa sme sa nasmiali, ale najmä poučili.

Božie slovo, ktoré kázal náš pastor bolo zamerané na život vo svätosti. Svätosť nielen ako moralizovanie alebo zákonnictvo, ale svätosť ako oddelenie pre Boha a Jeho zámetry. Život

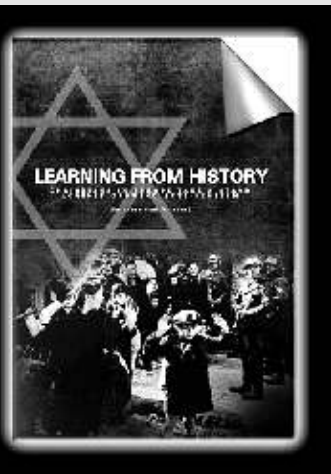
v skutočnom posvätení bude niest' známky radosti a víťazstva. Svet okolo nás nepotrebuje ďalších pokrytcov, ktorí sa snažia predstierať náboženský život, alebo ľudí, ktorí žijú jednou nohou v Božom kráľovstve a druhou vo svete. Biblia jasne hovorí: „Nado všetko, čo treba strážiť, stráž svoje srdce, lebo z neho pochádza život“ (Pr 4:23). Keď sa sovietsky kozmonaut Jurij Gagarin vrátil z prvého kozmického letu, stal sa známym po celom svete. Mnoho popredných médií s ním robilo rozhovory a on všade rozhlasoval, že napriek tomu, že vyletel až do kozmu, Boha nikde nevidel. Keď si to v nejakých novinách prečítalo jedno malé dievčatko z Göteborgu, napísalo mu list. Okrem iného tam stálo: „Všade hovoríte, že ste nevideli Boha. Mám na vás len jednu otázku, máte čisté srdce?“ Koľko múdrosti! Presne ako povedal Pán Ježiš: „Blahoslavení čisti srdcom, lebo oni budú vidieť Boha.“

Nielenže budeme zreteľnejšie vidieť veci Božieho kráľovstva, ale budeme mať vplyv. Cirkve posledných čias musí mať vplyv. Nádherným príkladom je Daniel, ktorý si napriek tomu, že bol v babylonskom zajatí, uchoval čistotu srdca. Boh mu nezostal nič dlžný, povýšil ho a dal mu múdrosť, ktorou prevyšoval najvzdelanejšiu elitu Babylona až desaťnásobne. Daniel mal vplyv na panovníkov a Boh mu zjavil aj veľa zo svojich plánov pre svoj ľud. To je aj budúcnosť kresťanskej cirkvi posledných čias.

Mladí ľudia pre Ježiša

Na záver sme dali výzvu pre tých, ktorí majú do 21 rokov. Zareagovali na ňu desiatky ľudí a uvedomili sme si, že práve túto generáciu má Boh veľmi na svojom srdci. Pán sa ich počas modlitby silno dotýkal a prorocky k nim hovoril. Vnímame, že tak, ako Boh priniesol prebudenie medzi mladých v 90-tych rokoch po páde komunizmu, znova si pozdvihne mladú generáciu, ktorá bude nebojácne niest' evanjelium Kristovo do nášho národa. Boh je Bohom Abraháma, Izáka a Jáкова – Boh je Bohom generácií. Je zodpovednosťou „Abrahámov“, aby to, čo prijali od Boha, odovzdávali ďalej, aby sa tie vzácne Božie pravdy a skúsenosti nestratili, ale boli zachované aj pre ďalšie pokolenia.

V novom roku sme začali viac pracovať s mládežou a prenajali sme aj nové priestory pre ich stretnutia. Presunuli sme tam aj modlitebné zhromaždenia, aj našu pravidelnú trojmesačnú večernú biblickú školu, kde vyučujeme základy kresťanskej viery. Za ostatné tri roky ňou prešlo viac ako osemdesiat väčšinou čerstvo obrátených veriacich a tento rok máme 26 študentov. Okrem Svätého Písma používame knihu Biblické základy, ktorá obsahuje 13 lekcii ako napríklad Evanjelium a pokánie; Krsty; Uzdravenie; Cirkve živého Boha atď. Veríme, že takto budú kresťania postavení na pevný základ a ostanú verní v predsavzatí svojho srdca až do konca. ■

Medzinárodný deň výročia holokaustu

OSN a Európska únia vyhlásila 27. január za *Medzinárodný deň výročia holokaustu*. Zámerom je pripomenúť si

obete masového prenasledovania a zavraždenia šiestich miliónov Židov počas druhej svetovej vojny a vysporiadať sa s nasledovnými otázkami: Akú úlohu hrala cirkev v Európe v tridsiatych rokoch? Čo môžeme urobiť dnes, aby sa chyby minulosti neopakovali? Nachádzajú sa aj dnes Židia v stave ohrozenia?

Rozhodli sme sa pripojiť k stovkám zborov a kresťanských organizácií po celej Európe, ktorí na tento deň zorganizovali spomienkové stretnutia. Pripojili sa k nám veriaci z Jednoty bratskej a zástupcovia kresťanskej naddenominačnej organizácie ICEJ (Medzinárodné kresťanské veľvyslanectvo v Jeruzaleme). Hlavným celoeurópskym organizátorom tejto akcie bola Európska koalícia pre Izrael (European Coalition for Israel). Toto zoskupenie vzniklo združením piatich rôznych organizácií, ktorých cieľom je pravdivo informovať a pomáhať Izraelu. Na našom stretnutí v Bratislave sme mali možnosť prezrieť si 15 minútovú prezentáciu tohto združenia, ktoré má možnosť informovať europoslancov a ďalších vplyvných predstaviteľov únie. Je známou skutočnosťou, že v rámci Európskej únie sa snažia presadiť rôzne skupiny, ktoré lobujú za ochranu zvierat a často aj v prospech takmer bezvýznamných záležitostí. Na druhej strane kresťania sú ticho, do politiky sa pliesť nechcú a paradoxne teda ich hlas v rámci dôležitej izraelsko-palestínskej diskusie nie je vôbec počuť. A to žijeme v čase, kedy iránsky prezident Ahmadinejad otvorene spochybňuje existenciu holokaustu a požaduje, aby bol Izrael vymazaný z mapy. Známý nórsky autor Jostein Gaardner vyhlásil,

že Izrael stratil právo na existenciu. V európskych uliciach sa už našli aj demonštranti kričiaci: „Smrť Židom!“ Palestínske hnutie Hamas, ktoré je vládnuou stranou, volá po zničení Izraela. Čo s tým môžeme urobiť? Aj o tomto bolo naše bratislavské stretnutie. Nebáť sa pozdvihnúť svoj hlas tam, kde žijeme, neschovávať sa do ulity.

Prvým krokom je poznať bližšie naše i izraelské dejiny, pretože ten, kto ich nepozná, je náchylný omyly minulosti opakovať. Pastor Peter Čuřík predniesol jasné, asi hodinové,

Darovali nám korene. Ale my sme ich odsekli a poslali ich zomrieť na miesta ako sú Osvienčim, Dachau alebo Birkenau. Počas toho, ako sme mlčali, zmizli pred našimi očami ako dym. Je čas činiť pokánie a poučiť sa z histórie. Len ak budeme konfrontovaní s minulosťou, môžeme vybudovať lepšiu budúcnosť v Európe. Už viac nemôžeme zostať ticho, keď znova povstávajú odvšadiaľ hlasy po zničení. Tentoraz to môžeme napraviť. Žeby staré korene mohli opäť priniesť život? Možnože opäť „zaprstí“ nad Európou a stromy prinesú nové ovocie.

posolstvo o histórii Izraela s poznámkami o tom, kde sme my ako kresťania zlyhali. Vo svetle Božieho slova sme mohli zreteľne vidieť históriu spasenia, v ktorej hrá izraelský ľud významnú rolu. Vo svojom príhovore sa dotkol aj kontroverznej témy Dr. Jozefa Tisa, ktorého sa určité skupiny v našej krajine snažia neustále viac alebo menej rehabilitovať. Pomerne rozšírený názor, že my, malé Slovensko, sme nemohli v druhej svetovej vojne nič zmeniť, a že sme nemohli predsa vzdorovať silnému Nemecku, veľmi trefne vyvrátil pastor Ivan Zuštiak z Jednoty bratskej. Dánsko, ktoré je so Slovenskom porovnateľné, protizidovským zákonom, ktoré chcelo

nacistické Nemecko vnútiť celej Európe, jasne vzdorovalo. Keď na nich Nemci tlačili, aby boli Židia označení žltými hviezdami, sám kráľ sa Židov čestne zastal a vyhlásil, že aj oni sú občanmi Dánska. Na protest si dal židovskú hviezdu aj on. Nasledovala ho väčšina Dánov, a preto tam nacisti s pogromami nepochodili. Zaujímavá bola tiež informácia, ktorá odznela ohľadne deportácií Židov z Bratislavy. Jeden zberný tábor bol práve v Kopčanoch. Možno dnešný neutešený stav najhoršej časti Petržalky je ovplyvnený aj týmto počinom.

Martin Hunčár uviedol zbierku pre Európsku koalíciu pre Izrael a informoval o aktivitách Slova života v súvislosti s Izraelom. Švédi pred niekoľkými rokmi založili informačné a študijné centrum v Izraeli, kde prebiehajú rôzne vzdelávacie kurzy. Mimochodom, raz do týždňa môžete v angličtine celkom zadarmo dostávať čerstvé správy z Jeruzalema, stačí sa zaregistrovať na www.ulfekman.org (kliknite na Ministry a potom na Izrael). Navyše neďaleko Jeruzalema prebieha denná biblická škola. Vďaka *Operácii Jabotinský* sa od jej vzniku podarilo previezť do Izraela už 7000 Židov. V krajinách bývalého Sovietskeho zväzu je vytvorená účinná sieť spolupracovníkov, ktorá bráni šíreniu antisemitizmu.

Nasledovali horlivé modlitby, kedy sme Izraelu zo srdca žehnali a prihovárali sa zaň. Čímili sme zástupné pokánie, no celkom vhod padli aj slová povzbudenia od Petra Šveca z ICEJ, ktorý prítomných povzbudil, že po vzniku štátu Izrael to bolo práve Československo, ktoré ho vyzbrojilo, aby sa mohol brániť proti arabským krajinám, ktoré nový štát napadli.

Verím, že budúci rok sa do tejto akcie zapojí viac ľudí a viac zborov. Myslím, že to stojí za to. Pokiaľ sa zaujímate o viac informácií, navštívte www.learnfromhistory.eu

Martin Hunčár

Dr. Anders Gerdmar je doktor teológie (Novozákonná exegéza, Univerzita v Uppsale) so špecializáciou na židovské pozadie Novej zmluvy. Je dekanom Teologickej fakulty na Livets Ord Univerzite v Uppsale vo Švédsku a intenzívne sa venuje vzdelávaniu pastorov a misionárov. Vo svojich kázaniach sa často zameriava na život v Duchu Svätom. Na pastorskom kurze vo Svätom Juri sme s ním absolvovali niekoľko prednášok a zanechalo to v nás silný dojem. Dňa 14. januára kázal aj na našej nedeľnej bohoslužbe a bolo to jedno z nezabudnuteľných stretnutí. Témou kázne bola nadprirodzená cirkev. Keď sa Dr. Gerdmar na záver modlil za desiatky ľudí, Boží Duch demonštroval kázané posolstvo. Prorocké slovo, dary uzdravenia, či slovo múdrosti. Mnohí odchádzali hlboko dotknutí Pánovou prítomnosťou.

Chceli by sme vám Dr. Gerdmara predstaviť aj v tomto rozhovore:

Teológia je dosť netradičný obor. Myslíte si, že sa o ňu zaujíma čoraz viac ľudí?

V celej Európe je dnes trendom, že ľudia sa v čoraz väčšej miere zaujímajú o duchovné veci. A najmä v charizmatikom hnutí došlo k posunu, kedy si ľudia uvedomili, že potrebujú aj viac teologických vedomostí. Ešte pred desiatimi rokmi by to v našich kruhoch nemalo takú odozvu, no napríklad u nás vo Švédsku je to dnes tak, že ľudia sa chcú viac dozvedieť, táto problematika ich veľmi zaujíma.

Keď ľudia počujú pojem teológ, tak si predstavia niekoho nudného a suchého. Ako sme vás však mali možnosť spoznať, patríte medzi veľmi živých kazateľov. Ste výnimka, ktorá potvrdzuje pravidlo, alebo je naozaj pre teológa možné, aby si zachoval duchovnú čerstvosť?

Samého seba vidím ako učeníka Pána Ježiša. Túžim po tom, aby ma mohol nazvať svojim priateľom. Teológia ma podporuje v tom, kým som. Som povolaný kázať Božie slovo. Ak by ma mala teológia okradnúť o službu a pomazanie, nikdy by som sa o ňu nezaujímal. Nemám problém zlúčiť teológiu s duchovným životom, asi je to v mojom prípade aj milosť Božia. Niekedy sa na mňa po kázani ľudia obrátia s jemnou narážkou: „Ako je možné, že je to také jednoduché, veď vy ste predsa doktor teológie?“ Zvyčajne na to odpovedám takto: „Možno je to preto,

že ak vidíme ucelený obraz, dokážeme vybrať to najdôležitejšie a čo najzrozumiteľnejšie to podať.“

Prednášate aj históriu a zmienili ste sa, že obľubujete cirkevných otcov. Čo vám na nich najviac imponuje?

Myslím, že počas celej histórie môžeme nájsť ľudí, ktorí mali vrúcny vzťah k Bohu a žili pre neho úplne radikálne. Boh ich strategicky použil, aby bránili pravú vieru. Čítať o týchto kresťanoch je veľmi fascinujúce, či už to bol Atanázus alebo Ireneus. Boli to veľkí teológovia a treba uznať, že Bibliu naozaj ovládali veľmi dobre. Mňa história veľmi zaujíma, tento druh čítania ma dokonca baví. Okrem toho nám to môže pomôcť, aby sme sa vyvarovali sektárstva, pretože v letnično-charizmatických kruhoch a v hnutí viery je možné upadnúť do extrémov vyhláseniami typu: „Toto vieme len my, na toto máme patent,“ alebo „Tí ostatní – to sú takí druhotriedni kresťania.“ No čím viac človek číta to, čo už napísali iní múdri ľudia, v iných kresťanských hnutiach a denomináciách, tým je pokornejší.

Zdá sa mi, že keď oni pôsobili vo svojej dobe, tak mali väčší vplyv na dianie okolo seba, než máme my dnes. Veď dnes svet nepozná žiadnych teológov...

Nie je to celkom tak. Aj oni boli v menšine, minimálne do doby, pokým kresťanstvo nebolo oficiálne prijaté v Rímskej ríši cisármi v 4. storočí. Je ale

pravda, že boli jasne viditeľnou skupinou, ktorú všetci vnímali. Ale celý čas „súťažili“ s inými názormi a filozofickými smermi, často boli veľmi prenasledovaní a mnohí z nich zomreli ako mučeníci. Z toho vyplýva, že boli menšinou.

Na pastorskom kurze ste sa zmienili o tom, že mnohí cirkevní otcovia boli v podstate charizmatiči... To je pre nás veľmi povzbudzujúce, pretože to poukazuje na to, že počiatky letničného hnutia nemožno striktno stanoviť na rok 1901, kedy to prepuklo vo väčšej miere.

Najväčší teológovia, ako Ireneus, Hypolit, Origenes, Kapadotskí otcovia – to všetko boli ľudia, pre ktorých bolo celkom prirodzené skombinovať klasickú kresťanskú vieru s duchovnými darmi. Preto ani ja medzi týmito zdanlivými protipólmi nevidím žiadny rozpor.

Čo rozumieme pod pojmom charizmatické kresťanstvo?

V podstate tento pojem až tak nemám rád, pretože sa na to zvykne nahliadať ako na nejakú párty. Kresťanstvo by nemalo byť párty. Ježiš, Pavol a všetci ostatní apoštoli boli charizmatikmi, to bol jednoducho ich životný štýl. Osobne sa mi nepáči, ak niekto príliš zdôrazňuje, že je charizmatikom. Nechcel by som byť takto videný druhými, rád by som bol vnímaný ako ten, kto dokáže previazať klasickú kresťanskú vieru a

teológiu s mocou Ducha svätého. Toto je moja vízia. Niektorí sa možno až príliš sústreďujú na charismatické kresťanstvo ako na nejakú novú doktrínu. Možno so mnou nebudú všetci súhlasiť, ale mňa naozaj viac zaujímajú tie pôvodné doktrínálne spory. Ako sa vtedy pozerali na Trojicu? Čo hovorili o Duchu Svätom? Čo na to vraví Tertulián a podobne.

Aj keď ešte stále nemali jasno ohľadne niektorých doktrín, predsa zakúšali veľké zázraky. Kriesili aj mŕtvych?

Áno, diali sa veľmi neveselé divy. V Ireneovej farnosti sa bežní kresťania podieľali na službe uzdravovania, prorokovali a vyhánali démonov. Myslím si, že my sme ešte stále nedozreli na ich úroveň. No zhodnotiť toto obdobie presne je veľmi ťažké. Treba si uvedomiť, že väčšinu o ranej cirkvi ani nevieme, pretože nikto tam nesedel so založenými rukami, aby o tom iba písal. Ale máme zachované zmienky o tom, že napríklad Tertulián sa často pohyboval v prorockom pomazaní. Samozrejme, najväčším „charizmatikom“ bol sám Ježiš (smiech).

Dnes na bežného kresťana dolieha veľa povinností. Koľko by sa mal dnešný moderný človek modliť?

Čím viac, tým lepšie. Všetko sa to odvíja od vrúcnej lásky k Pánovi. Takže horná hranica neexistuje. Na druhej strane

jestvuje nebezpečie, že sa ocitneme pod tlakom, že niečo musíme, aby sme sa Bohu zaľúbili. Ale netreba to vidieť len z tej osobnej úrovne. To najlepšie, čo môže každý Slovak urobiť, aby uvidel zmenu vo svojej krajine, je modliť sa, modliť sa, modliť sa. Pre lídrov to platí dvojnásobne. Potrebujeme si uvedomiť, že modlitba mení duchovnú klímu v našej krajine.

Aký je bežný deň doktora teológie?

Začínam deň tým, že sa modlím a hľadám Boha, čítam Slovo a potom spolu s manželkou a deťmi raňajkujeme. Idem do práce, som zamestnancom v Slove života. Hlavnou náplňou mojej práce je, že sa pripravujem na vyučovania, učím na univerzite, opravujem testy, som v kontakte so študentmi a zúčastňujem sa dôležitých stretnutí. Okrem toho robím aj akademický výskum.

Čo to presne znamená?

Píšem knihu, ktorá má za úlohu zhodnotiť, aký bol postoj ranej cirkvi k Židom. Pracoval som na nej bezmála päť rokov, už ju mám takmer dokončenú.

Máte možnosť prehovárať k mnohým pastorom a kazateľom. Čo je podľa vás najväčším útokom na život kazateľa?

Myslím, že nesprávne využívajú svoj čas. A čas je v podstate jediná veličina, ktorej máme všetci rovnako. Pastori a

kazatelia by mali tráviť veľa času s Pánom. Byť ponorení v Slove a v modlitbe. Myslím si, že ich zbory by pre to mali mať pochopenie. Samozrejme, vždy je toho veľa, čo treba urobiť, ale v cirkvi sa vždy nájdu nejakí kvalitní ľudia, ktorí môžu s rôznymi vecami pomôcť. Takže pastori sa musia naučiť delegovať zodpovednosť a potom sa koncentrovať na to, čo je najdôležitejšie. Nemali by zabúdať ani na poradenstvo, ale predsa by sa mali sústrediť najmä na Božie slovo a modlitbu. Ak chceme naozaj vidieť zmenu, je nevyhnutné, aby sme to takto videli. Inak nám zostane iba prázdne náboženstvo.

Ako by podľa vás mala fungovať cirkev v posledných časoch pred príchodom Pána?

Som presvedčený, že všetci veriaci potrebujú byť aktívne zapojení v práci pre Pána, lebo toto je podľa mňa kľúčová charakteristika posledných čias – služba sa uskutoční prostredníctvom bežných veriacych. Ak by k Bohu privádzal ľudí iba pastor, tak napokon tých nových veriacych veľa nebude. Ale ak celá cirkev svedčí a privádza duše k Pánovi, tak potom sa Ježiš vráti čoskoro. Sľúbil, že sa vráti, ak bude jeho slovo kázané na svedectvo všetkým národom. To, že budú všetci slúžiť, tiež pomôže tomu, aby každý našiel svoje miesto. V neposlednom rade bude každý takýto veriaci okolo seba vytvárať nádhernú atmosféru Božej prítomnosti.

otázky sa pýtal Martin Hunčár

Peter Čuřík

5 V k víťazstvu

Úryvok z knihy

Vrúcne túžby

Jednou zo známych postáv biblickej doby bol slepý Bartimeus:

„Potom prišli do Jericha. A keď vychádzali z Jericha i jeho učenci i veľký zástup s nimi, sedel pri ceste Timeov syn, slepý Bartimeus a žobral“ (Mar 10:46).

V tom čase nejestvoval sociálny systém ako ho poznáme dnes, a tak človek s fyzickým postihnutím žil automaticky v chudobe a bol závislý na milosrdenstve druhých. Preto aj Mojžišov zákon, aj novozákonné spisy veľmi zdôrazňovali zodpovednosť Božieho ľudu za siroty, vdovy, chorých a cudzincov.

Bartimeus bol slepý a žobral. Nevieme koľko rokov bol v takomto stave, ale môžeme sa domnievať, že bol slepý od narodenia. Sedával pri prašnej ceste, ktorá viedla z Jericha do Jeruzalema a miestni ľudia ho dobre poznali. Jericho bolo prekliate mesto. Keď ho dobyl Jozua, Boh ho dokonca zakázal znova vystavať. Jericho symbolizuje temnotu, neúspech, prekliatie. Jeruzalem je naopak symbolom Božích zasľúbení a konečného víťazstva Božieho kráľovstva. Ježiš prišiel na túto zem, aby mnohých obyvateľov „Jericha“ priviedol do „Jeruzalema“.

Bartimeus počul zvuk prichádzajúceho zástupu. Ľudia so zdravotnými hendikepmi majú vyvinuté iné zmyslové orgány lepšie ako ostatní. Napríklad slepci často lepšie počujú ako priemerný zdravý človek. Bartimeus v tom zvuku rozoznal jedinečnú udalosť a akiste sa pýtal okolostojacich, čo sa to deje. Niekoľko mu musel povedať, že okolo ide rabin Ježiš z Nazaretu. Keď prechádzal popri mieste, kde žobral Bartimeus, odrazu začal slepec kričať: „Ježišu, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“

Ako vedel, že Ježiš mu dokáže

pomôcť? O Kristovi išli chýry, že je zázračný liečiteľ. Možno sa Bartimeus stretol so ženou, ktorá bola uzdravená z choroby výtoku krvi (Mar 5), alebo s tými, ktorí boli uzdravení z iných chorôb, či oslobodení z moci zlých duchov (Mar 1. a 2. kap) a oni mu vyrozprávali svoj príbeh. Odvtedy sa v jeho srdci začala rodiť túžba po zmene. Mohli to byť desiatky prebdených nocí, kedy si predstavoval, aké by to bolo vidieť farby, nebyť odkázaný na druhých, nájsť si životnú partnerku. „Ktovie ako vyzerá slnko, hviezdy a modrá obloha, o ktorej mi rodičia toľko rozprávali.“

Nevieme, ako dlho takto sníval, ale vieme jedno. Musel prísť okamih, kedy sa pevne rozhodol. „Až raz pôjde tadiaľto ten rabin, budem uzdravený.“ Možno ďalšie ráno žobral o niečo radostnejšie. Živil v sebe nádej, že jedného dňa sa môže všetko zmeniť. Každý deň dobre načúval, či náhodou okolo nejde zástup. Povešť o moci Božej, ktorá sprevádzala pozemskú službu Ježiša Krista stále rástla a Bartimeova viera spolu s ňou. Bartimeus bol ešte stále slepý, ale vo vnútri začal vidieť svoje uzdravenie.

„Ježišu, zmiluj sa nado mnou!“ V tom hlase bola urgencia a vrúcna túžba. Bolo mu jedno, čo povedia ľudia. Vedel, že Ježiš už možno nikdy nepôjde do Jericha. Poznal Písma dosť dobre na to, aby vedel, že Jericho je prekliate mesto. Ježiš možno tadiaľ išiel len preto, lebo Boh videl slepca viera.

Napodiv sa však Ježiš na Bartimeovo volanie nezastavil. To povzbudilo nábožných ľudí, aby konali: „Mnohí mu dohovárali, aby mlčal...“ (Mar 10:48a). Možno mu hovorili: „Hej, Bartimeus, prečo tak kričíš? Kto si myslíš, že si? Samozrejme že učiteľ na teba nemá čas.“ Zdá sa, že sa vždy nájde dosť ľudí, ktorí si myslia, že ich

povolanie je hasiť akýkoľvek plamienok nadšenia. Ježiš to akiste počul, ale napriek tomu ďalej pokračoval v ceste. Nezastavil sa.

Lenže Bartimeus sníval už príliš dlho. Nemal čo stratiť. Život, ktorý doteraz žil, nestál zavela a jeho túžba po zmene bola príliš horúca: „...ale on tým väčšmi kričal: Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou! Vtedy postál Ježiš a kázal ho zavolať“ (Mar 10:48b,49a).

Niekoľko raz povedal: „Boh neodpovedá na modlitby. Odpovedá len na vrúcne modlitby.“ Niektorí sa pomodlia zo zvyku, len tak povrchno. Ani nestihnú povedať amen a už ani nevedia, za čo sa vlastne modlili. Bartimeus však do svojho volania vložil celé srdce a takúto modlitbu Ježiš nikdy nenechá bez povšimnutia. Keď prišli po Bartimeu, Biblia nám vo verši 50 zanecháva jednu vzácnu informáciu:

„A on odhodil svoj plášť vyskočil a išiel k Ježišovi.“

Slepí v Izraeli nosili plášť, ktorý symbolizoval ich stav. Slepcký plášť. Bartimeus vyskočil plný očakávania a nechal sa viesť k rabinovi. Ale ešte predtým si vyzliekol svoj plášť a s chuťou ho šmaril na zaprášenú cestu. Ten plášť reprezentoval jeho slepotu, chudobu, sociálny status, jeho identitu. Keď odhodil svoj plášť, spolu s ním odhodil ten starý život slepca a žobraka. Zároveň to bolo jasné gesto smerom k Bohu: „Bože, verím, že ho už viac nebudem potrebovať.“ Bartimeus bol ešte stále slepý, ale išiel si po svoj zázrak.

Keď ho privádzali k Ježišovi, celý zástup musel byť v obrovskom očakávaní. Všetci sa tlačili, aby videli toto predstavenie. Bartimeus stál pred Ježišom a počul, ako sa ho Majster pýta: „Čo chceš, aby som ti učinil?“ Nie je to zvláštne? Každý predsa vedel, čo Bartimeus potreboval. Navyše Ježiš bol

prorok a vedel, čo je v ľuďoch bez toho, aby mu to museli povedať (Ján 2:25). Predsa sa pýta: „Čo chceš, aby som ti učinil?“

Možno je tvoja potreba zrejماً. Ale to nestačí. Boh neodpovedá na potreby, ale na vieru. Čo chceš od života? Po čom túžiš? Bartimeus nezaváhal ani na chvíľu. Mohol poprosiť o hocičo, stál predsa pred zázračným rabinom, prorokom, samotným Božím synom. Ale Bartimeus nemal o čom premýšľať, jeho túžba bola horúca, rozpálená až dočervena. Vedel presne, čo chce:

„Rabi, žeby som videl. Vtedy mu povedal Ježiš: *Id' tvoja viera ťa uzdravila! A hneď prezrel a išiel tou cestou za Ježišom*“ (Mar 10:51b, 52).

Niektorí ľudia sú ako medúza, nemajú žiadnu chrbtovú kosť. Idú podľa trendov, nálad, názorov druhých. Keď sa ich opýtaš, čo chcú v živote dosiahnuť, pozerajú na teba s otvorenou pusou, alebo odpovedia nábožne: „To, čo chce Pán.“ Predstav si, že by Bartimeus na Ježišovu otázku „Čo chceš?“, odpovedal: „Pane, len to, čo chceš ty.“ Znelo by to síce nábožne, ale dodnes by bol slepý.

Existuje aj modlitba, ktorú nazývame modlitbou odovzdania sa, pri ktorej hovoríme: „Nech sa stane tvoja vôľa a nie moja.“ Má svoje nezastupiteľné miesto, a to najmä vtedy, keď sa rozhoduje o našej budúcnosti a hľadáme Božiu vôľu. Ježiš sa ju modlil v Getsemanskej záhrade pred svojim

ukrižovaním. Ale Biblia na mnohých miestach zdôrazňuje aj modlitbu prosenia. Ježiš to povedal veľmi jednoducho: „*Proste a dostanete, aby vaša radosť bola naplnená*“ (Ján 16:24b). Možno to je pre teba prekvapením, ale Boh chce, aby boli tvoje túžby naplnené a aby si mal z toho radosť. Ježiš sa pýtal Bartimea, čo chce, napriek tomu, že slepcova potreba bola

*Bartimeus nemal o čom
premýšľať, jeho túžba
bola horúca, rozpálená
až dočervena. Vedel
presne, čo chce.*

zjavná, a ani s tebou nebude konať inak.

Neodpustím si tento úsmevný príbeh. Chlapec chytil žabu a ukázalo sa, že je zázračná. Žaba k nemu prehovorila krásnym hlasom: „Chlapče, pobožkaj ma a premením sa na krásnu princeznú. Budeme svoji až dokiaľ nás smrť nerozdelí.“ Chlapec na to nereagoval a strčil si žabu do vrečka. Tá bola z toho poriadne prekvapená, vydriapala sa z vrečka a ešte raz zopakovala: „Chlapče, pobožkaj ma a premením sa

na krásnu princeznú. Budeme svoji až dokiaľ nás smrť nerozdelí.“ Chlapec ju poriadne stisol a vopchal ešte hlbšie do vrečka. Žaba znova vyliezla a zopakovala svoju ponuku, tentoraz o čosi naliehavejšie. Chlapec sa jej pozrel priamo do očí a povedal: „Hej žaba, mám len desať rokov a nechcem žiadnu princeznú, to, čo chcem, je hovoriaca žaba.“

Nikdy nevieš, čo ľudia v skutočnosti chcú. Všetci okolo teba si možno myslia, že by si potreboval princeznú, no ty zatiaľ chceš hovoriacu žabu. Ale vráťme sa k predmetu.

Boh naozaj odpovedá až na túžby nášho srdca, ktoré dokážeme v modlitbe s vierou artikulovať. Možno aj ty túžiš po uzdravení. Možno potrebuješ prielom alebo zázrak v inej oblasti. Nech je to čokoľvek, nezostaň v tom povrchný. Ak je medzi tebou a tvou víziou slepecký plášť, budeš ho musieť odhodiť. Nemôžeš prijať do svojho života niečo nové, pokiaľ je tvoje vnútro plné starého. Ak si sa rozhodol niečo v živote dosiahnuť a dokonca vnímaš na tom Božie potvrdenie, nech je tvoja túžba horúca, vášnivá. Nemiluj svoju víziu viac ako Boha alebo ľudí okolo seba, lebo to by bolo porušením prvého a najdôležitejšieho prikázania (Mat 22:36-40). Ale na naplnení svojho sna by si mal pracovať so zaniatením. Tvoja vášeň musí byť silnejšia ako prekážky alebo okolnosti, s ktorými sa stretnieš.

Peter Čuřík - **5 V k víťazstvu:** **VÍZIA, VIERA, VÁŠEŇ, VZŤAHY, VYTRVALOSŤ**

Ľudia hľadajú väčšinou *päť* nulostí alebo biblickej *P*. Táto kniha ti však ponúka histórie. Bude pre teba *päť V*, ktoré ťa privedú vynikajúcim zdrojom pok víťazstvu: víziu, vášeň, vzbudenia a múdrosti v oblasti vzťahov, podnikania alebo duchovnej služby. Tu sú niektoré z otázok, na ktoré v knihe nájdeš odpovede: súčasnosti, nedávnej mi-

- AKO NÁJSŤ VÍZIU PRE SVOJ ŽIVOT?

- AKO SA VYSPORIADAŤ S MINULOSŤOU?

- PREČO SA ÚSPEŠNÍ STALI ÚSPEŠNÝMI?

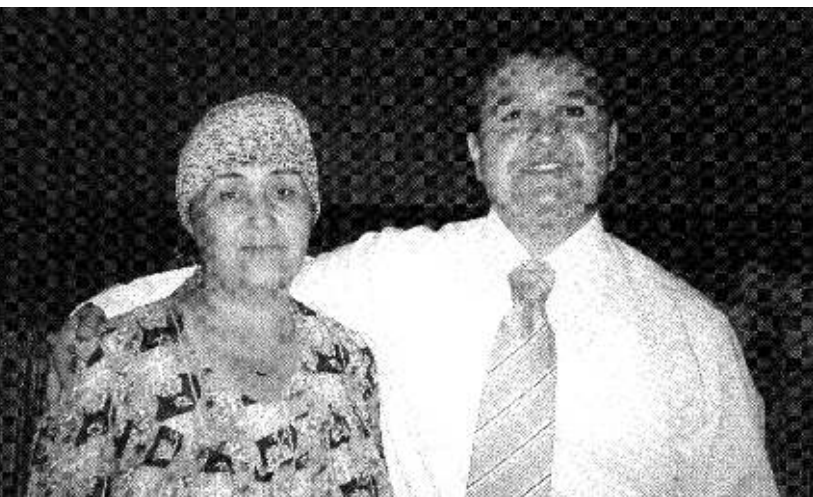
- AKO SI VYBERAŤ SPOLUPRACOVNÍKOV?

mäkká väzba, 14 x 21 cm, 168 strán, cena 195,-Sk

PE. UP. Č. 316

Uzdravená z rakoviny po modlitbe študenta biblickej školy

Vo väzení v Tadžikistane. Keď sa Siroj, študent Biblickej školy z Dušanbe modlil za Robiyu, ktorá mala rakovinový nádor, bola uzdravená zázračnou mocou Ježiša Krista.

Biblickej školy Slova života z Dušanbe, menom Siroj. „Kázal som Slovo Božie väzňom a modlil som sa za chorých,“ hovorí Siroj. „Prišla ku mne po modlitbu aj jedna zoslabnutá a strhaná žena s rakovinovým nádorom na hlave – bola to Robiya. Zložil som na ňu svoje ruky a prikázal som duchu smrti, aby ju opustil.“

Po jeho odchode si Robiya, ktorá sa hneď po modlitbe cítila lepšie, začala čítať Bibliu. „Napriek tomu, že bola zima a bolo chladno, cítila som v mojom vnútri ozajstné teplo,“ hovorí a šťastne sa pri spomienke na to usmieva. Robiya vo väzení učinila pokánie a prijala Ježiša ako svojho Spasiteľa. V júli 2006 bol jej nádor oveľa menší, mala menej bolesti a v noci mohla pokojne spať.

Aj ostatní spoluväzni začali hovoriť o jej uzdravení. „Bola som uzdravená a som za to vďačná Ježišovi,“ hovorí. V auguste 2006 bola Robiya omilostená a prepustená z väzenia, ktoré bolo jej domovom po dobu piatich rokov. Dnes je Robiya šťastným členom cirkvi v Dušanbe.

Po smrti manžela zostala 54-ročná Robiya z Tadžikistanu sama s tromi deťmi. Potreba financií zúfalo rástla, a tak sa Robiya dala na pašovanie drog. Polícia ju však chytila a odsúdila na osem rokov väzenia v severnom Tadžikistane, kde sa pravidelne doluje urán. Čas strávený vo väzení bol pre Robiyu veľmi náročný, mnoho si tam vytrpela. Chudoba, zima, nehygienické podmienky a radiácia z uránu čoskoro

začali poznačovať aj jej zdravie. Lekári jej oznámili, že má rakovinu. Počas rokov strávených vo väzení Robiya videla, ako kvôli radiácii zomrelo jej sedem spoluväzenkýň. Vedela, že sa blíži aj jej koniec. Nakoniec ju preložili do oddelenej miestnosti, kde si mala počkať na smrť.

V zime roku 2005, štyri roky po jej uväznení, prišiel do väznice, v ktorej bola aj Robiya, kázať jeden študent

Cirkev Slova života v Hanoji v severnom Vietname, v časti, kde sa evanjelium zvestuje oveľa ťažšie ako na juhu, za posledné roky narástla z nuly na asi 500 členov. Smelosť, ktorá priam srší

Slovo života vo Vietname

z tamojších veriacich, je až ohromujúca. Neustále prekypujú šťastím i napriek nepriaznivým okolnostiam.

Vo Vietname je len veľmi málo registrovaných cirkví a aj tie registrované sú veľmi prísne kontrolované autoritami a veľmi obmedzované vo svojej činnosti, predovšetkým v evanjelizačných aktivitách. Táto cirkev ešte nie je registrovaná, preto sa členovia stretávajú tajne po domoch, vždy na inom mieste. Podľa údajov tamojšej polície je v Hanoji okolo dvanásť neregistrovaných cirkví, z ktorých je cirkev Slova života najväčšia i napriek tomu, že je najmladšia.

Cirkev v Hanoji vznikla misijnou aktivitou Slova života v Moskve. Mnoho Vietnamcov prišlo do Moskvy študovať na Biblickú školu, pár z nich zostalo v Rusku, aby si zarobili nejaké

peniaze. Po čase však pocítili, ako ich Boh volá späť do ich krajiny. Minulý rok začala Biblická škola aj v Hanoji a absolvovalo ju okolo 40 študentov. Lekcie mávajú každý mesiac v desaťdňových periódach.

Veríme, že to, čo vidíme vo Vietname, je súčasťou Božej stratégie, ktorú dal Boh pastorovi Ulfovi Ekmanovi pred pár rokmi, keď mu povedal, aby založil niekoľko medzinárodných centier podobných cirkvi v Uppsale. Uppsalská cirkev založila centrum v Moskve, Moskva založila centrum vo Vietname, ... a kto vie, kde všade sa rozvetví vietnamská cirkev? Už teraz začali s malými skupinami v rôznych častiach krajiny. Bude vzrušujúce vidieť, čo všetko nám prinesie budúcnosť.

Články prevzaté z Mission Magazine, Švédsko, 3/2006 a 4/2006

Róbert Ekh je pastormom cirkvi Slovo života v Uppsale a najbližším spolupracovníkom pastora Ulfa Ekmana. Od začiatku práce Slova života vo Švédsku v roku 1983 stáli bok po boku a dodnes stoja v čele Božieho diela. Robert je skutočným pastormom so srdcom pre ľudí. Počas trojročného pobytu Ekmanovcov v Izraeli viedol zbor v Uppsale ako hlavný pastor. Pastor Ekh je vynikajúcim učiteľom Božieho slova, zvlášť sú známe jeho vyučovania o rodine. Sám má sedem detí, a teda akiste aj mnoho skúseností. Keď na pastorskom kurze vyučoval o výchove detí, bolo to skutočne vynikajúce.

Aký je tvoj dojem z pastorského kurzu?

Pastori sú veľmi otvorení, je veľmi ľahké ich učiť. Toto je to naozaj dôležité, lebo Európa skutočne potrebuje silných lídrov, silných pastоров.

Akú prioritu zohrávajú pastorské kurzy v rámci vašej duchovnej služby v Uppsale?

Tieto kurzy sú pre nás najdôležitejšie. Je to preto, lebo je to o lídroch. Vyučovať a vytréňovať pastora je jedna z kľúčových vecí, ku ktorým nás Boh povolal. Keď to robíme, tak ovplyvňujeme veľa ľudí, pretože každý z kazateľov tu zastupuje mnoho veriacich.

Ako tento kurz už pomohol pastormom?

Počuli sme veľa povzbudivých svedectiev po celom svete, dokonca aj počas kurzu nám pastori oznamovali, že sa mení ich služba, spôsob, ako hľadajú na seba a na druhých. Mnohí si pochvalovali, že získali nový náhľad a vedomosti, efektívne nástroje pre službu, historické, teologické, teoretické i praktické poznatky. Niektorí si všimli, že ich zbory začali rásť už počas kurzu a získali tiež schopnosť zvládnuť nové požiadavky, ktoré sú s rastom spojené.

Pracoval si s Ulfom Ekmanom mnoho rokov. Dá sa povedať, že ste spolu jeden tím?

Vždy sme pracovali ako tím, s vedomím, že pastor Ulf bol jasným lídrom. Náš tím zahŕňa viacerých pastora a služobníkov. Premýšľame vo veľkom a so širokým záberom. Pastor Ulf si dal veľmi záležať na vytvorení zdravého tímového prostredia, v ktorom všetci

ťaháme za jeden povraz, pričom každý vie, za čo je zodpovedný. Ani si nedokážem predstaviť, ako inak by sme to všetko mali robiť. Pre nás je to tá najprirodzenejšia cesta, ako ísť ďalej dopredu. Občas sa stalo, že nejaký Boží služobník, ktorého sme pozvali k nám kázať, vyjadril údiv nad tým, ako náš tím funguje. Máme spoločnú víziu a mojou úlohou je pomáhať pastormu Ulfovi tak, aby on mohol naplniť misijný zámer, ktorý mu Boh položil na srdce. Nedokážem si predstaviť, že by to inak mohlo fungovať lepšie.

Počas štyroch dní si nás učil o rodine. Aké sú najbežnejšie chyby, ktoré robia kresťanské rodiny?

V prvom rade je tu nedostatok porozumenia v tom, že rodina je v podstate obraz Boha. Rodina má omnoho hlbší zmysel ako len nejaké medziľudské vzťahy. Toto porozumenie pomôže ľuďom, aby boli rodine viac odovzdaní. Musia pochopiť, že rodina v zásade poukazuje na vzťah Boha k človeku a Krista k cirkvi. Takže rodina je akoby entitou zasadenou do Tela Kristovho, je to miesto, kde sa rozvíjame a slúžime. Rodina je ako taká základná bunka, základný stavebný kameň, cez ktorý Boh buduje cirkev a tiež aj spoločnosť. Ak to takto vidíme, tak nám to pomáha k ešte hlbšiemu sebevydaniu, aby sme mohli byť použítí ako tento základný kameň. Silná rodina vytvára silnú cirkev.

Mohli by sme veľa hovoriť o vzťahoch. Nový zákon o tomto hovorí veľmi veľa, pretože všetko je založené na vzťahoch. A rodina je hlavné miesto, kde sa tieto vzťahy vytvárajú. Toto výrazne súvisí aj s osobným svedectvom, pretože moje kresťanské svedectvo navonok nebude nikdy silnejšie, než aké svedectvo vydáva moja rodina. Veď to je

miesto, kde žijem vo viere a kde sa prejavujem. A dobrá rodina bude nádherným svedectvom pre tento svet. Podľa Ježiša toto je najlepší spôsob, ako získame svet – keď svet uvidí, ako sa milujeme navzájom.

Stále si aktívne zapojený v poradenstve. Čo je najbežnejší problém pri manželskom poradenstve?

Oblasť sexuálnych vzťahov je oblasť, v ktorej dnešné páry dosť zápasia. Môže na to byť veľa dôvodov. Je to ovplyvnené aj tým, ako sme boli vychovaní a čo si o intímnom živote myslíme. Ak napríklad niekto vyrastal v prostredí, kde sa na sex pozeralo ako na niečo nečisté, odporné a zlé, tak to potom ovplyvňuje aj jeho manželstvo. Potrebujeme, aby sa kresťania pozerali na sex z pohľadu Biblie, ako na niečo, čo je od Boha darom a požehnaním. Okrem toho, žijeme v spoločnosti, kde je sex úplne prevrátený, je to niečo ako tovar určený na predaj, neustále sme bombardovaní návrhmi, aby sme žili promiskuitný život. Tomuto musíme odolať a brať si príklad z biblického vzoru.

Ďalšou oblasťou, kde povstávajú problémy, sú peniaze. Je to spôsobené aj tým, že manželia zaobchádzajú s peniazmi rôzne. Niektorí viac šetria, iní viac míňajú a to potom vytvára konflikty.

Ďalšie nezhody v manželstvách spôsobuje komunikácia, pretože komunikácia je základom každého vzťahu. Nedostatok komunikácie spôsobí, že problémy sa hromadia a spôsobujú čoraz viac ťažkostí. Komunikácii sa treba učiť, lebo ak chýba, tak aj malý problém sa môže stať veľkou horou. Nestačí prehodiť pár slov, musíme hľadať spoločné riešenia.

Otázky sa pýtal Peter Čuřík

Muslimovia sa cez sny a videnia stretávajú s Ježišom

Muži a ženy v moslimskom svete, bez toho, aby sa stretli s kresťanmi a počuli evanjelium, zažívajú sny a vízie o Ježišovi Kristovi. Správy o týchto nadprirodzených skúsenostiach prichádzajú prevažne z takzvaných „zatvorených krajín“, kde evanjelium nie je kázané a kde konvertovanie na kresťanstvo môže znamenať trest smrti. Tu ale ide o viac, než o obyčajné sny. Tieto sny sa líšia od bežných snov intenzitou svojej reálnosti, a tým, že ešte predtým, než sa zobudia, dajú títo ľudia svoje mysle a srdcia Ježišovi Kristovi. Spoločným menovateľom týchto snov je, že sa snívajú ľuďom, ktorí hľadajú Boha najlepšie ako vedia a túžia ho spoznať.

Khalil, radikálny egyptský terorista, sa zmenil z „vraha Saula“ na „milosrdného Pavla“. Nepodarilo sa mu zdiskreditovať Bibliu tak ako to mal v pláne, a napriek tomu, že opovrhoval kresťanmi aj Židmi, bolo jeho srdce navždy zmenené, keď sa

mu vo sne zjavil Spasiteľ sveta, ktorý prenikol jeho dušou.

Khosrow, iránsky tínedžer, bol zo svojho života zúfalý a cítil sa beznádejne. To však len dovtedy, kým sa vo vízii nestretol s Ježišom Kristom. Vo videní uvidel, ako mu Ježiš podal ruku so zaslúbením, že „jeho život bude navždy zmenený.“ Moment, keď sa ho Ježiš dotkol, opisuje takto: „Mojím telom prechádzali znova a znova akoby elektrické vlny. Prvýkrát odvtedy, čo som bol malý chlapec, som sa rozplakal a moje vnútro naplnila radosť.“

Dini uverila v Ježiša tiež ako tínedžerka v rodnej Indonézii. S pocitmi sklamaní z vlastnej rodiny, priateľov a spoločnosti, sa začala búriť. Napriek tomu však túžila poznať Boha a slúžiť mu. V jeden večer na „Lailatur Qodar“, kedy sa moslimovia po celom svete jednotlivo modlia k Alahovi, zažila Dini víziu Ježiša Krista, ktorý sa jej zjavil a povedal jej, nech ho nasleduje. Ako moslimka vedela, že nasledovanie Ježiša z nej spraví kresťanku. Prekonala však svoj strach a v ten istý večer dala svoj život Ježišovi. Aj napriek prenasledovaniu, ktoré začalo, jej vnútro naplnil pokoj.

Zdroj: Joel News

Modlitebná armáda 8000 detí mení Indiu

Anton Cruz bol katolíckym kňazom až do roku 1987, kedy ho Boh vo veku 40 rokov povolal stať sa „otcom pre tých, ktorí sú bez otca“, pre chudobných v indickom Chennai, kde zahájil rozsiahle charitatívne projekty v oblasti výstavby príbytkov, vzdelávania, modlitieb a zakladania zborov. Skrytou silou za touto špeciálnou službou je nenáročná armáda 8000 detí, rozložená do niekoľkých miest. Modlitebný vedúci, Švajčiar Werner Woiwode, nedávno navštívil Chennai, aby prehovoril na každoročnej Konferencii detských modlitieb, na ktorej sa zúčastnilo 1500-2000 indických mladých

modlitebníkov. „Niektoré z týchto detí majú pravidelný program v indickej televízii, kde kážu evanjelium približne dvom miliónom divákov,“ hovorí Woiwode. „Ľudia môžu zatelefonovať svoje modlitebné prosby, ktoré sa potom rozdeľujú rôznym detským modlitebným skupinám.“

Na svojom pozemku majú budovu, ktorá sa volá „Svätostánok Dávida Ashrama“ a je obkolesená dvanástimi menšími modlitebnými domami, pomenovanými po dvanástich izraelských kmeňoch, a tiež inými menšími prístreškami, kde sa deti môžu ísť modliť. Každý víkend tam prebiehajú nonstop modlitby. „Hlboko sa ma dotklo, keď som videl, ako sa dve malé osem a desaťročné indické dievčatká vrúčne modlia za môj švajčiarsky národ,“ hovorí Woiwode. „Bolo pre mňa privilegiom stráviť s nimi čas.“

Zdroj: Werner Woiwode, Verein Abraham

Okienko z histórie cirkvi

Toto je prvý článok pravidelnej rubriky, v ktorej by sme vás chceli oboznamovať s významnými postavami cirkevných dejín. Je dôležité poznať svoje korene a to nielen tie, ktoré máme tesne „pod povrchom“ (ako napr. letniční priekopníci a hlavné postavy evanjelikalizmu či hnutia svätosti), ale aj tie hlbšie, ku ktorým patrí generácia Apoštolských otcov. Rozsah jednej strany nám nedovoľuje ísť do potrebnej hĺbky, no aj tak veríme, že napísané bude pre vás veľkou inšpiráciou a dobrým príkladom kresťanskej služby. Takisto nám to pomôže, aby sme sa vyvarovali chýb tých, ktorí bežali pred nami.

Polykarp /69 – 155/ Mučeník a biskup zo Smyrny

Bol kresťanským biskupom v Smyrne, v meste, ktoré malo v 2. storočí strategickú polohu (dnešné Turecko). Žil v časoch, kedy sa kresťanstvo rýchlo šírilo po celej Rímskej ríši, no pritom sa stretalo aj s obrovským odporom. Zomrel ako mučeník, čo v tej dobe nebolo nič nezvyčajné. Pred smrťou mu ponúkli možnosť, aby zaprel Krista, ale on to odmietol: „86 rokov mu slúžim a nikdy mi neublížil. Ako by som sa mohol rúhať svojmu Kráľovi, ktorý ma vykúpil?“ Nato ho zaživa upálili.

Je považovaný za svätého rímskokatolíckou aj pravoslávnu cirkvú. Všeobecne sa považuje za učeníka apoštola Jána, jeho spolupracovníkom bol Papias Hierapolský, „vychoval“ učeníka Ireneu, ktorý sa stal jednou z najväčších postáv 2. storočia. Tu si môžeme všimnúť, ako sa duchovné dedičstvo odovzdávalo z jednej generácie na druhú. Táto apoštolská postupnosť bola jedna z dôležitých znakov pravosti ranej cirkvi. Je to tiež dobrý príklad pre dnešných kresťanských lídrov, aby nezabudli odovzdávať to, čo sa naučili mladším a odovzdávali tak duchovnú štafetu. Polykarp patril spolu s Ignáčom Antiochijským a Klementom z Ríma

medzi hlavných predstaviteľov generácie nazývanej „Apoštolskí otcovia“, čo bola generácia, ktorá žila po smrti apoštolov spomínaných v Novom zákone (približne do roku 120). Ďalšími dôležitými spismi z tohto obdobia je „Pastier Hermas“, „Dydaché“ (učenie 12-tich apoštolov) a List Barnabášov – nie toho, ktorý bol oddelený do apoštolskej služby spolu s Pavlom.

Medzi rokmi 150 až 160 Polykarp navštívil rímskeho biskupa Aniketa, pretože mali veľký spor ohľadne toho, kedy sa má sláviť posledná Večera Pánova. To nám ukazuje, že ani vtedajší kresťania nesúhlasili vo všetkom... Polykarp nepatril medzi veľkých filozofov a teológov. Skôr bol považovaný za praktického lídra a obdarovaného učiteľa. Okolo r. 110 napísal List Filipanom. List sa venuje každodennému posvätenému životu a obsahuje 60 novozmluvných citátov, z toho 34 citátov z listov Pavlových. Jeho význam spočíva aj v tom, že je to jeden z prvých zachovaných kresťanských dokumentov. Polykarp zohrával dôležitú rolu aj v obrane evanjelia a Ježišovho učenia práve v období, keď povstávali heretici ako napr. Markion a Valentin. Dialo sa to

v čase, kedy ešte nebol jasne definovaný kánon Písma (teda, čo do Biblie patrí a čo nie), z čoho pramenila neistota a spory.

Napriek tomu, že sa nám z tohto obdobia nezachovalo až tak veľa prameňov, môžeme považovať Polykarpa za niekoho, kto patril medzi veľkých Božích hrdinov svojej doby. Smelo kázal evanjelium, nenechal sa zastrašiť pohanmi, nepodľahol bludom a svoju vernosť Kristovi potvrdil mučeníckou smrťou.

*Zdroje: , Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva, Jozef Špirko: Patrológia, www.wikipedia.sk
Stránku pripravil Martin Hunčár.*

Vybraná kapitola z knihy

UCTIEVANIE ZA HRANICAMI VŠEDNOSTI

Darlene Zschechová - VZDELÁVAJ SVOJU MYSEĽ

Bývali časy, kedy som mala zmätok ohľadom mojej úlohy v službe. Milovala som Pána, ale nebola som si istá, či budem vedieť zapadnúť do zborového života. Milovala som spev a stále som sa zúčastňovala konkurzov pre rôzne kapely. Bola som dokonca aj na konkurze pre muzikál *Hair!* (Čo som si to len myslela?) Zo strachu, že sa stanem „iba cirkevnou speváčkou“, som bola ochotná urobiť čokoľvek. Čokoľvek, aby som tomu zabránila. Myslela som si, že spievanie v zbere, či realizácia môjho nadania v cirkvi, má na sebe určitú stigmu. Dnes to považujem za neveriteľný prejav nevery. Služba v cirkvi je tým najhlavnejším dôvodom, prečo nám boli dané rôzne nadania a talenty! Naše obdarovanie má byť využité na Božiu slávu!

PÁN MI POVEDAL:

„PREDO MNOU SA NIKDY NEMUSÍŠ PREDVÁDZAŤ.“

Vôbec som nechápala, čo to znamená poznať zmysel života a celým svojim kreatívnym bytím ho nasledovať. V iných oblastiach som Bohu dôverovala, ale keď som mala svoje hudobné obdarovanie zasiahť do svojho miestneho zboru, aby som podporila Božie kráľovstvo, znervoznela som. Vystupovala som od svojich troch rokov. Keď som sa stala kresťankou, bola som už päť rokov platenou profesionálnou speváčkou. Moja skvelá mama ma nechávala spievať kedykoľvek ma mohol niekto vidieť a počuť, a to aj vtedy, keď sa poslucháčom veľmi nechcelo!

V mojom ranom kresťanskom živote sa odohral jeden moment, ktorý v mojom srdci a mysli zachoval čistotu ohľadom vedenia chvál. Toho dňa som sa modlila k svojmu novému Najlepšiemu Priateľovi, keď som zrazu vnímala ten tichý a jemný hlas, ktorý šepkal v samotnom vnútri mojej bytosti. Pán mi povedal: „Predo mnou sa nikdy nemusíš predvádzať.“

Zastavila som sa a začala som rozmýšľať. Čo to bolo? Vedela som, že

táto myšlienka nemala pôvod vo mne. Nikdy som takto nerozmýšľala! Nevedela som, ako znie Boží hlas. Nejak som však vedela, že to bol sladký, láskavý hlas Svätého Ducha, ktorý oddeľoval moju minulosť od budúcnosti, preorientoval môj život na Neho samého a ukázal mi smer, ktorý pre mňa Boh vopred pripravil. Modlím sa za vás, aby ste, keď toto čítate, prijali zjavenie od Boha, že naše spasenie nie je založené na našich talentoch. Spasenie nezávisí od toho, akí skvelí sme my, ale od toho, aký veľkolepý je náš Boh!

O niekoľko rokov neskôr som začala viesť chvály, ale tento neomylný hlas šepkal túto pravdu do môjho života zas a znovu. Oslobodilo ma to tak, že som mohla viesť ľudí bez toho, aby som upadla do pasce, že sa stanem „worshipovou umelkyňou“. Dovtedy som bola uväznená v kresťanstve založenom na výkone. Jeho slová ma však oslobodili od neprestajného úsilia páčiť sa ľuďom. Namiesto toho žijem život ako tá, ktorá sa páči Bohu.

Aj keď toto slovo od Boha bolo pre mňa kľúčom, stále ešte bolo ťažké

odomknúť môj spôsob myslenia, že si nejakým spôsobom musím svoje spasenie zaslúžiť. Moje porozumenie Božej milosti bolo stále ešte detinské a môjmu pokroku stáli v ceste pochybnosti a nevera. Ešte niekoľko rokov bolo v mojom živote nezdravo prepojené to, čo robím, s tým, kto som. Toto nezdravé myslenie je problémom mnohých ľudí. Ale postupom času, čítaním Slova a budovaním vzťahu s Bohom, sa moja myseľ pomaly začala obnovovať.

Obnova mysle

Židom 10:16 hovorí: „Dám svoje zákony na ich srdcia a napíšem ich na ich mysle.“ Rimanom 12:2 hovorí: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysli, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!“

Myslela som si, že stať sa speváčkou si vyžaduje veľkú disciplínu – veľa nácvikov, rozospievaní atď. Obnovenie mysle ma však stálo oveľa viac disciplíny! Naučiť sa zajať každú myšlienku si vyžaduje vytrvalosť. Vždy

som urobila nejaký krok vpred a začala sa pozdvihovať v Božích veciach a potom, bez toho, aby som si uvedomila, čo sa deje, som urobila krok späť. Naučila som sa však, že tieto kroky späť nemusím robiť, ak dovolím moci Slova Božieho, aby obnovila moju myseľ.

Ak sa vám zdá ťažké udržať svoje myšlienky v súlade s Božím slovom, potom vám odporúčam, aby ste počúvali nahrávky kázni. Moje auto bolo po mnoho rokov školou „obnovy mysle“, v ktorej som počúvala stovky hodín biblického vyučovania, aby som počas cestovania prevychovala svojho vnútorného človeka. Ak chcete udržať svoje myšlienky v súlade s Božími, je dôležité, aby ste si veľmi starostlivo vybrali, čo budete sledovať v televízore, alebo počúvať v rádiu. Ak do

svojej mysle vpustíte smeti, budú z nej smeti vychádzať.

Krúte svoju myseľ Božím slovom. Netrápte ju hladom po poznaní Božej pravdy, lebo si nájde niečo iné, čím sa zasýti. Dajte svojim myšlienkam tú správnu potravu – sýťte sa pravdou a vaše srdce bude rozmyšľať o tom najlepšom, čo pre vás Boh má.

Myslím, že je dôležité občas si urobiť takú prehliadku vlastného srdca. Hovoríte smrť alebo život? Závisí to od stavu vášho srdca. Milujete ohováranie, alebo ho ignorujete? Závisí to od vášho srdca. Moc jazyka je úžasná vec. To, čo vyznávate nad svojim životom, je úžasná vec. Je to obrovská sila. To, čím sa sýťte, z vás učini skvelých alebo slabých uctievačov. Sýťte sa Slovom a dovoľte jeho premieňajúcej moci vyformovať váš svet. Uctievanie je piesňou srdca – skôr či neskôr sa v ňom prejaví, aký je jeho stav.

Srdce je strojovňou nášho života. Príslovia 4:23 hovoria: „Nado všetko, čo treba strážiť, strež svoje srdce, lebo z neho pochádza život.“ Je obdivuhodné, že ľudia utrácajú tisíce dolárov, hodiny denne venujú cvičeniu a posilňovaniu, snažia sa o to, aby sa cítili dobre a dobre aj vyzerali. Odmietajú však tráviť čas obnovovaním svojej mysle, aby tak posilnili svoje srdce – strojovňu samotného života.

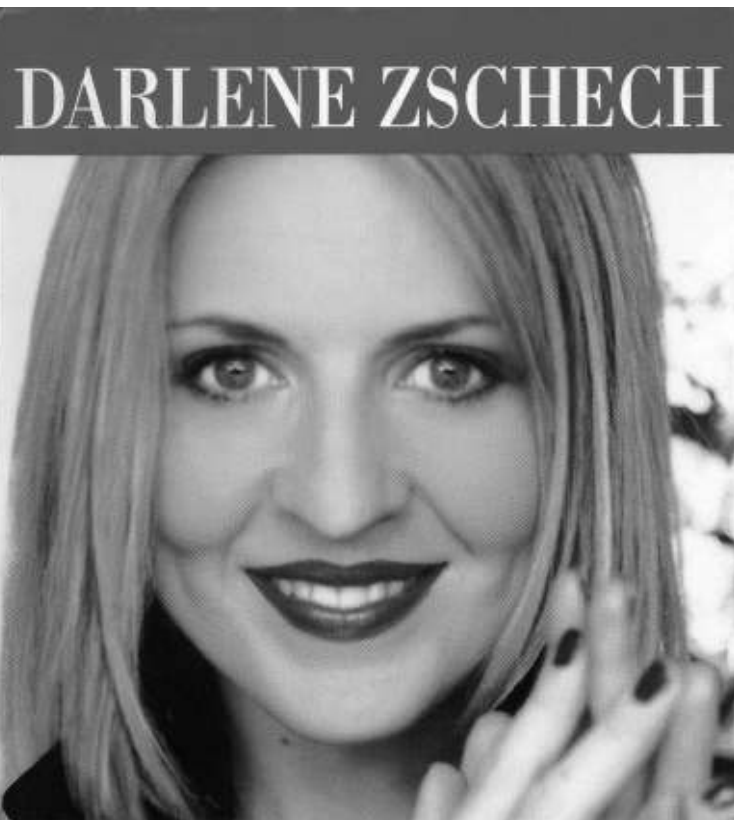
Žalm 139:13-14 hovorí: „Ved' ty si stvoril moje útroby,

utkal si ma v živote mojej matky. Chválim ťa, že si ma utvoril tak zázračne; všetky tvoje diela sú hodny obdivu a ja to veľmi dobre viem.“ Trvalo to roky, kým som sa dostala do bodu, kedy som mohla povedať: „Som úžasne utvorená a jeho skutky sú predivné.“ Naozaj to boli roky! Bol to proces obnovy mojej mysle, ktorý mi umožnil zmeniť moje zmýšľanie.

Boh je milostivý a navzdory mojim pochybnostiam a zdanlivo nekonečným obavám so mnou bol na každom kroku mojej cesty. Nežne ma viedol, podobne, ako keď rodič trpezlivo učí svoje vzácné dieťa chodiť. Všimnite si, ako rodičia hovoria svojmu dieťaťu: „No poď, zlatičko. To je ono! Aký si šikovný!“ A keď batola padne, zatlieskame a povieme: „Dobrý pokus! Vidíš, ako ti to ide!“ Pomôžeme mu vstať, znova sa to zopakuje, povzbudíme ho a pomáhamo mu znova a znova. Pri našom nasledovaní Krista a v našom porozumení jeho daru spasenia, nám náš vzácný Otec hovorí: „To je ono! To bolo dobré! Dôveruj mi, chytím ťa!“

V roku 2000 ma *Americká spoločnosť skladateľov, autorov a vydavateľov* nominovala na cenu pre skladateľa piesni roka. Bola to nesmierna česť, ale počas cesty na slávnostnú ceremóniu som bola veľmi nervózna. Ako som už skôr povedala, predtým, než som sa stala worshipovou líderkou, pracovala som vo svetskom hudobnom priemysle. Mávala som vystúpenia a spievala som v televíznych reklamách. Pochádzala som teda z prostredia, v ktorom som venovala veľkú pozornosť sebe a snahe získať uznanie môjho talentu. Ako uctievač som mnoho rokov pracovala na tom, aby som ponížila svoje ja a vyvýšila Jeho. Preto som bola nervózna z toho, že som sa vracala do prostredia, ktoré, aj keď bolo kresťanské, zamierovalo svoju pozornosť viac na hudbu, než na dôvod, prečo sa táto hudba hrá.

Darlene Zschechová je súčasťou „worship teamu“ zboru Hillsong v Austrálii od roku 1996. Je autorkou mnohých úspešných albumov. Piesne, ktoré zložila, sa spievajú po celom svete. So svojím manželom Markom a dcérami bývajú v Sydney. Jej knihu – Uctievanie za hranicami všednosti pripravujeme na vydanie. O presnom termíne vás budeme včas informovať.

DARLENE ZSCHECH

EXTRAVAGANT

Holy, Holy, Holy is the Lord God Almighty Who Was and Is, and Is to Come...

WORSHIP

Writer of one of the world's most celebrated worship songs, "Shout to the Lord"

Náklad už 2 000 kusov!

Toto číslo vychádza v náklade 2 000 kusov a znova na dvadsiatich stranách! Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 100 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za *každý* príspevok.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážete na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

Evanjelizačný partner

1. Pravidelne mesačne prispieva sumou, ktorú si sám určí (100,- Sk; 200,- Sk; 500,- Sk; inú).
2. Modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré usporadúvame.

Kam smeruje finančná podpora?

na náklady spojené s evanjelizáciami (prenájom, doprava, pozvánky, letáky, časopis, misijní pracovníci) a stavba cirkevnej budovy v Bratislave.

Čo ponúkame?

- Modlitby za Vás a za Vaše potreby
- Pravidelnú informovanosť o dianí v našom zbere a o ďalších plánoch.

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: Slovo života, VÚB Bratislava - centrum, č.ú.: 68434-112/0200, variabilný symbol: 20

Upozornenie!

Nadalej podporujte svoju miestnu cirkev duchovne a finančne.

Poštová poukážka priložená v tomto časopise s variabilným symbolom 11 slúži výhradne na podporu tohoto časopisu. Pre evanjelizačného partnera použite variabilný symbol 20.

Víťazný život môže požeňať aj vašich priateľov,

STÁLE ZADARMO!

stačí, ak si ho objednávajú na dolevedenej adrese.

Objednajte si kázania na audiokazetách

11.2.2007	Čuřík	Peter	Boh ťa nedá pokúšať nad tvoju možnosť	A0702111
4.2.2007	Hunčár	Martin	Nerezignuj! Studňa je už blízko.	A0702041
25.1.2007	Čuřík	Peter	Generačné požehnanie	A0701281
21.1.2007	Čuřík	Peter	4 kľúčové piliere cirkvi	A0701211
14.1.2007	Anders	Gerdmar	Nadprirodzení veriaci povstávajú	A0701141
7.1.2007	Čuřík	Peter	Nebudeš mať iných bohov (Audio mesiaca)	A0701071
17.12.2006	Čuřík	Peter	Ako vstúpiť do Božieho požehnanie (Audio mesiaca)	A0612171
10.12.2006	Čuřík	Peter	Jabecova modlitba	A0612101
3.12.2006	Vrábel	Vladimír	Zhodnoť a urob nápravu	A0612031
26.11.2006	Čuřík	Peter	Spravodlivý sa nebojí zlej zvesti	A0611261
19.11.2006	Hunčár	Martin	Ako sa v nebi triedia prosby zo zeme	A0611191
12.11.2006	Čuřík	Peter	Nezabúdaj na to, kto si!	A0611121

PRAVIDELNÉ NEDEL'NÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A

Elekrička č.5; autobus č. 83

Nedeľa o 10.00 hod.

(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na BEŽNÉ PROBLÉMY úplne obyčajných a NORMÁLNYCH ĽUDÍ.

On zachraňuje, uzdravuje a vyslobodzuje. Poďme Ho spolu chváliť a oslavovať.

www.slovozivota.sk

(týždenné zamyslenia,

kázne online a mnoho iného)

VÍTAZNÝ ŽIVOT 4/2006

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.

Vydáva: Slovo života international Bratislava

Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17

814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Jazyková korektúra: L. Bašnárová

Vizuálna koncepcia: Matej Wittgrüber

Fotografie: A. Krajčovičová,

I. Laurovičová,

Články, technické spracovanie a preklady:

P. Čuřík, M. Hunčár, Z. Kunovská, L. Bašnárová

-Nepredajné

p a s t o r s k ý k u r z
m i s i a v T a d ž i k i s t a n e

Konferencia viery 2007

3. a 4. marca v Bratislave

Dom kultúry Dúbravka- Modrá sála

Peter Čuřík je pastorem kresťanskej cirkvi Slovo života Bratislava a hosťiteľom konferencie. Jeho vyučovania Božieho slova sú hojne rozšírené v mnohých slovenských mestách. Zámerom jeho služby je vybudovať veriacich, aby mohli kráčať víťazne v Božom povolaní. Napísal dve knihy: *Narod' sa znova!* (2004) a *5V k víťazstvu* (2006).

Ekkehard a Iris Höfigovci sú zakladateľmi a vedúcimi kresťanskej cirkvi Immanuel-Gemeinde v Norimbergu v Nemecku. Okrem toho pastor Höfig vedie naddenominačnú organizáciu „Circle of Charismatic Leaders“ (Spoločenstvo lídrov charizmatického hnutia) v Severnom Bavorsku. Spolu s manželkou už navštívili mnoho krajín sveta, aby slúžili vyučovaním Božieho slova a v evanjelizácii. Jeho služba je často sprevádzaná zázrakmi uzdravenia. Len nedávno, na zhromaždení v Seredi, Pán Boh prostredníctvom ich modlitby uzdravil človeka z rakoviny, čo je aj lekársky zdokumentované. V našej cirkvi budú slúžiť po tretíkrát.

Štefan Horn misijne pracuje na východnom Slovensku už niekoľko rokov a cez jeho službu sa k Ježišovi obrátili stovky ľudí. Pastor Štefan pochádza z Nemecka, pričom jeho korene siahajú do bývalej Juhoslávie. Sám je Róm a určite aj preto dokáže pracovať s Rómami na Slovensku ako málokto iný služobník evanjelia. Výsledkom sú kresťanské zbory Devleskero Kher (Boží dom). Štefan Horn prežil dramatické obrátenie k Ježišovi. Neskôr vyštudoval teologickú školu v Nemecku a je ordinovaným kazateľom letničnej cirkvi Nemecka (BFP). Spolu s manželkou a tromi dcérami bývajú v Košiciach.

ULF EKMAN V BRATISLAVE

Po mnohých rokoch uvítame v Bratislave pastora Ulfa Ekmana. Organizujeme s ním dve večerné zhromaždenia, 31. mája a 01. júna

2007. Veríme, že to budú výnimočné stretnutia. Pastor Ulf je Boží služobník, ktorý slúži po celom svete a je známy ako dynamický kazateľ, ktorému dal Pán Boh milosť, aby zakladal kresťanské cirkvi aj na miestach, kde je silný odpor voči evanjeliu.

Na základe Božieho vedenia investovali do misijnej práce v Sovietskom zväze v rokoch 1989-1994 štyridsať miliónov švédskych korún. Vysielali tam misionárov, usporadúvali evanjelizácie a Boh im otváral dvere, aby mohli hovoriť s vysoko postavenými. Ovocím tejto služby je okolo 1000 kresťanských zborov. Mnohé z nich majú vlastné biblické školy, kresťanské školy a vysielajú svojich misionárov do moslimských krajín. Ich misijná práca sa v ostatných rokoch sústredila na Áziu, Indiu a Čínu. Veľa pracujú aj v Izraeli, kde nedávno založili svoju

dvanásť biblickú školu. Postupne sa znova vracajú aj na miesta východnej Európy, čoho výsledkom je aj univerzitný pastorský kurz pre Európu, ktorý sa koná vo Svätom Jure. Dňa 31. mája, t.j. vo štvrtok, bude na zhromaždení oficiálne ukončenie tohto kurzu, kedy pastor Ekman bude na pastora – absolventov kurzu, klásť ruky a modliť sa za ich službu.

Istropolis- veľká sála
31. mája 2007, štvrtok o 18.00 hod.
01. júna 2007, piatok o 18.00 hod.